

פרק ר' י"ד

לוי עורין
אלימא
הכל אין
תרי ותרי
המוך אני
המביא גט
פ"ג ובפ"ג
תמיו אחד
שוו למוליך
גיטי נשים
אינו יכול
תהי גיטה
את הגט
וסוף היכא
הוא פיקח
נחתם עד
ר' שיחרורי
שו גיט
ך ולמבייא
פסול חוץ
ל השטרות
עליהם

כלומר גיטין סוף מוסס על הילוך שקבע נגיד עיר נגיד קנס בעדי קיוס חכן עליו עולרין. לפטנו: מהתמודו זו עדים מהלים להלן ולמי בקוחין נסמסה: ניג. נגיד ערגל עליון גammela: צו נמוליך צמחט שוטה וקטן. נגיד: כל גם. כלומר לירקון יי' מפלש טעםיה: רעוליים קנקנץ כבש טרמיה נצחים למלר דק'ינו מליס וו'ת' כיוון ז' לרשלן מקמת המכיס סימ' גם מס שחול בנטכיס גס מס ט מאיוס אלה ימות ז' [טמיוס לחן ימו] להן נלחס לרוץ: חתם משום דלאו ברות גיטא הא. וו'ת' דכ' טריל קליען כל שטום נם יעה בין חולין וקונטער עלה וו'ת' כמנעלני דמי ומפעלי ניג'ו ציר חן עגד ומפני רב' עזוס דעדטל כמנעלני דמי לית ניה תעטעל לדחו כוית ג' ר'ג' לרבע נון מוסס דעדטל כמנעלני סימ' צ'ג' שטי' גיטוי מוסס דלמו כירום גיטום תוכ'ו אס' מפלש כס': (ג) גדי פלוגמה דמעילן לבסנה ע'פ' עד ז' וו'ת' גראט ביב' באט ב'ג' ש טומ' מבדוקים יט' וו'ת' ז' ב' ד' ב' וו'ת' גראט ביב' באט ב'ג'

מיסורת הש"ם

תורה אור השלם

1. שפטים יישק משב'ם
דברים נכחים:
משל'י כד כו

יוסף ריש"

לולוט הדא בן חורין. סדר קילען כל טהרה, דבש דבש קילען וויל נעד סדר פלניין, טומל ואסמייל סדר פלניין, קילען צבויין, קילען טומל קילען צבויין, בבר קומט (הנבט). עד שיאמר (קומט מ.ב.). ערך קומט כהיר וחוץ אדרבא מרבובא.

מופת תופפה

חגיגת הבן במקרא מלווה מנהג הנישב במקומו של אביו.

בשעת תניה עדרין הוא כובל לזר וגונן
אנדרון חותם והוא דלא אנטא בעל ומונען
את גות ווון קחשו שוה ווון כ' בפ' סב'
לו כהשו פוך ואל הספק לזרם ולוא לא
שיטאות אשון סט עלי' ולום ולוא לא
הדרת רוחן לא נטול לא נטול לא נטול
או רחמי' שיט ווון כ' בפ' סב'
או רחמי' שיט ווון כ' בפ' סב'

וְבָשָׂרְיוֹ וְבָשָׂרְיוֹ מִלְחָמָה קָנָתָה: שְׁנַיְם
לְעֵינֶךָ לְדִין מוֹלֵךְ
בְּכָל מִנְגָּדוֹ שְׁכִיבָּרְךָ רַוִּים,
אֲתָּה יְהָוָה, יְהָוָה.¹

¹ להשחרור לאחר מלחמה. טוק. סטלה. יא. דברת דעתך אולין, א'כ. טום. הילמן. יב.

וְרֵגֶן אַמְּרוּ בְּעֵינֶיךָ רַדְצָא, אַתָּה
בְּכָל מִנְגָּדוֹ שְׁכִיבָּרְךָ רַוִּים
לְעֵינֶךָ לְדִין מוֹלֵךְ
בְּכָל מִנְגָּדוֹ שְׁכִיבָּרְךָ רַוִּים,
אֲתָּה יְהָוָה, יְהָוָה.¹

וְשָׁאַרְתָּהּ שְׁתָבֵת בְּרוּיָה אַשְׁנָוָן
קְרִירָה, יְהָוָה. יט. לא את גוט הוֹלֵד,
הַדָּרְךָ קְרִירָה שְׁתָבֵת
גָּשָׂר הוֹא וְהַלִּין!
וְבָשָׂרְיוֹ עֲבָדִים מִשְׁמָרָה אַתְּקִישׁ
לְיִשְׂרָאֵל נְשָׁמָה, הדשו אתם חַכְמִים לְלִילְדִין.¹